

عنوان مقاله:

استفاده از درس های طبیعت برای کاهش فرسایش و تخریب بناهای شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

معصومه مهمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز،

میر سعید موسوی - استاد گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

سازه های طبیعی در جهان پیرامون ما در طی سیر تکاملی خود با نیرو های طبیعی موازنه ای قابل قبول ایجاد نموده اند و از پایداری بالایی برخوردارند. استفاده از نمونه های طبیعی در بناهای انسان ساخت از قدمت چند هزار ساله برخوردار است و بشر اولیه نیز از طبیعت به عنوان آموزگار خود درس های بسیاری آموخته است. بهره گیری از آموزه های طبیعت می تواند در معماری عصر حاضر نیز برای جلوگیری از فرسایش و تخریب بناها موثر باشد. ساختمان ها در طول زمان استفاده از آنها دچار استهلاک می شوند و حوادث طبیعی در تخریب بناها نقش مهمی را ایفا می کنند. این مشکلات علاوه بر تحمیل هزینه های اضافی بر شهرها و شهروندان از لحاظ روانی نیز بر ذهن بینندگان تاثیر منفی بر جای می گذارد. معماری عصر مدرن در استفاده بالقوه از طبیعت به حد لازم موفق نبوده است و در طرح های جدید به نیروهای طبیعی موجود چه از لحاظ محیط و پیرامون بنا و چه از لحاظ عوامل اقلیمی کمتر توجه می شود، معماران و طراحان شهری موظفند با مطالعه بر روی طبیعت و اجزای آن و هم چنین عوامل اثر گذار بر کلیت هر یک از اجزا، بناهایی با کارایی، زیبایی و پایداری بالا طراحی و اجرا نمایند که پاسخگوی معماری عصر مدرن باشد. در این مقاله با سعی بر معرفی شیوه های معماری با الگو برداری از طبیعت، روش های استفاده موثر از انرژی و مصالح طبیعی و همچنین مصالح خود ترمیم شونده مورد بررسی قرار گرفته و با استفاده از نمونه های موجود، راهکارهایی برای کاهش استهلاک در بناهای ساخته شده در شهرها معرفی می شوند.

کلمات کلیدی:

الگوهای طبیعی، معماری مدرن، استهلاک بافت شهری، کارایی، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/410081>

